

Влашко и Молдова съ съединили въ една държава и че силите ѝ припознали това състояние на работитѣ като съ сключвали търговски съглашения (конвенции) съ Румания. Нътъ като само Европа има правото да санкционира тая независимостъ, тя има основание да се попита, подъ какви условия тръба да стане това рѣшеніе и не тръба ли тъзи условия да бѫдатъ сѫщитѣ, каквито се приеха за Сърбия.

Г. Вадингтонъ казува, че водими отъ сѫщитѣ началата, както и до сега, французските пълномощници молятъ Конгреса да припознае руманската независимостъ подъ сѫщитѣ условия, подъ които се припозна и сърбската. Тия пълномощници познаватъ доста добре мѣстните мѫжнотии за приложението на тия началата въ Румания, иъ като сѫ прѣтеглили добре възраженията, които би могли да се искахатъ, тий напиратъ за по-добро да не отстъпватъ отъ началото на равенството въ правата и въ свободата на богослужението. Мѫжно е впрочемъ да се помисли, че Румания ще се отрече да приеме това начало, което вече е приела и самата Турция. Н. Прѣвъходителство мисли, че като иска да влѣзе въ великото семейство на европейските държави, Румания по всѣкаквъ начинъ тръба да приеме и товара на това положение, на което тя иска да има ползитѣ и прѣимуществата, и че другъ по-добъръ и тържественъ случай едва ли ще се прѣдстави на скоро за повторно утвърждение на началата, които съставляват честта и безопасността на образованитѣ народи. Мѣстните мѫжнотии споредъ Н. Прѣвъходителство скоро ще се надвиятъ, когато Румания приеме тъзи принципи и еврейското племе се увѣри, че вече нищо не му остава освѣнъ да се труди и да свърже своитѣ интереси съ интересите на мѣстните жители. Г. Вадингтонъ свършува като повторя, че сѫщитѣ политически и вѣроисповѣдни условия тръба да се наложатъ и на Румания, каквито се поставиха за Сърбия.

Като наумѣва за началата, на които се опира публичното право въ Германия, и казва, че публичното мнѣніе въ империята обращава силно внимание на това, щото тия принципи на вътрѣшната политика да се прилагатъ непрѣмѣнно и въ иностранината политика, Князъ Бисмаркъ обявява, че въ името на Германия той се присъединява къмъ французското прѣдложение.

Графъ Андрапи сѫщо така приема французското прѣдложение.